

บทที่ 3

ระเบียบวิธีวิจัย

สำหรับวิธีดำเนินการวิจัยในเรื่องดังกล่าว ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาใน 2 ลักษณะ ดังนี้

ลักษณะที่ 1 : การวิเคราะห์เนื้อหาภาพข่าวอาชญากรรมที่มีเนื้อหาความรุนแรงที่ตีพิมพ์ลงในหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์ที่ทำการศึกษา 3 ชื่อฉบับ เพื่อวัดเนื้อหาความรุนแรงของภาพข่าว ระยะของภาพข่าว และระดับความรุนแรงของภาพข่าว

ลักษณะที่ 2 : การสัมภาษณ์ ผู้สื่อข่าว ช่างภาพ หัวหน้าช่างภาพ หัวหน้าข่าว และบรรณาธิการข่าว เกี่ยวกับแนวทางและปัจจัยที่มีอิทธิพลในการคัดเลือกภาพข่าวอาชญากรรมที่มีเนื้อหาความรุนแรง

ลักษณะที่ 1 : การวิเคราะห์ภาพข่าว (Content Analysis)

1. กำหนดประชากรและเลือกกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรที่ใช้ในการศึกษา

การวิจัยครั้งนี้ จะเป็นการพิจารณาภาพข่าวอาชญากรรมที่มีเนื้อหาความรุนแรงที่ตีพิมพ์ลงในหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์ในกลุ่มประชานิยม ทั้งนี้ ในหน้าหนึ่งมักจะปรากฏภาพข่าวอาชญากรรมที่มีเนื้อหาความรุนแรง และหนังสือพิมพ์กลุ่มประชานิยมเป็นหนังสือพิมพ์ที่เห็นการนำเสนอภาพข่าวอาชญากรรมที่ปรากฏเนื้อหาความรุนแรงได้อย่างชัดเจน โดยจะศึกษาในช่วงระยะเวลา 1 ปี (1 มกราคม 2540 ถึง 31 ธันวาคม 2540) กล่าวคือ ช่วงระยะเวลา 1 ปี เป็นระยะเวลาที่มากพอ ที่จะสะท้อนให้เห็นเนื้อหาความรุนแรงของภาพข่าว ระยะของภาพข่าว และระดับความรุนแรงของภาพข่าวได้เป็นอย่างดี

1.2 การเลือกกลุ่มตัวอย่าง

- เลือกชื่อหนังสือพิมพ์

ชื่อหนังสือพิมพ์เป็นกลุ่มตัวอย่างที่เลือกแบบเฉพาะจง (Purposive Sampling) ได้แก่ หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ เดลินิวส์ และข่าวสด เพราะเป็นหนังสือพิมพ์ที่มียอดจำหน่ายสูงสุด 3 อันดับแรก

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยมีการสร้างแบบวิเคราะห์ภาพข่าวขึ้นมา เพื่อใช้เก็บรวบรวมข้อมูล และนำมาใช้ในการศึกษาใน 3 ประเด็น ดังต่อไปนี้

1. เพื่อศึกษาเนื้อหาความรุนแรงของภาพข่าว
2. เพื่อศึกษาระยะของภาพข่าว
3. เพื่อศึกษาระดับความรุนแรงของภาพข่าว

ในส่วนการวิเคราะห์เนื้อหาความรุนแรงของภาพข่าว ผู้วิจัยได้สร้างเครื่องมือเพื่อกำหนดคำนิยาม (Definition) ของระดับความรุนแรง เพื่อที่จะใช้เป็นเกณฑ์ในการวิเคราะห์ภาพข่าว โดยผู้วิจัยได้ทำการสุ่มตัวอย่างผู้อ่านจำนวน 40 คน ทำการประเมินระดับความรุนแรงของภาพข่าวอาชญากรรม จำนวน 5 ชุด ชุดละ 5 ภาพ ตามประเภทของภาพข่าวที่ทำการศึกษา ได้แก่ ภาพข่าวการฆาตกรรม ภาพข่าวการประทุษร้ายต่อร่างกายและทรัพย์สิน ภาพข่าวการล้วงละเมิดทางเพศ หรือการข่มขืนกระทำชำเรา ภาพข่าวอุบัติเหตุ และภาพข่าวภัยพิบัติ โดยให้ประเมินความรุนแรงของภาพข่าวจากระดับความรุนแรงน้อยที่สุด ไปจนถึงระดับความรุนแรงมากที่สุด พร้อมทั้งเหตุผลในการประเมินภาพข่าวนั้น จากนั้นจึงนำข้อมูลดังกล่าว มาสร้างเป็นเกณฑ์ในการวิเคราะห์เนื้อหาความรุนแรงในภาพข่าว ซึ่งสามารถจำแนกระดับความรุนแรงของภาพข่าวออกเป็น 5 ระดับ ดังนี้

ระดับที่1. ภาพข่าวอาชญากรรมที่มีระดับความรุนแรงน้อยที่สุด

ได้แก่ การนำเสนอภาพข่าวทั่วไปที่ไม่ใช่เป็นภาพเหตุการณ์นั้นๆ แต่เป็นการนำเสนอภาพข่าวในลักษณะอื่นๆที่เกี่ยวข้องกับเหตุการณ์นั้นๆแทน เช่น ภาพการสืบสวนสอบสวนของตำรวจ ภาพข่าวการแถลงการณ์จับกุมคนร้าย ภาพข่าวแสดงประกอบคำรับสารภาพ เป็นต้น

ระดับที่2. ภาพข่าวอาชญากรรมที่มีระดับความรุนแรงน้อย

ได้แก่ ภาพข่าวอาชญากรรมที่ไม่ได้แสดงให้เห็นภาพเลือด ภาพศพ หรือภาพเหยื่อผู้เคราะห์ร้ายที่ได้รับบาดเจ็บทั้งทางร่างกายและจิตใจในระดับที่3 - 5 เช่น ภาพศพที่อยู่ในสภาพที่ปกปิดมิดชิด (มีการห่อศพหรือบรรจุอยู่ในโลง) หรือภาพเหยื่อผู้เคราะห์ร้ายนอนรักษาตัวอยู่ในโรงพยาบาล ทั้งนี้หมายถึงถึงภาพเหตุการณ์ที่สงบลงแล้ว เช่น ภาพซากรถยนต์ที่ประสบอุบัติเหตุ ภาพซากเครื่องบินตก ภาพเปลวเพลิงสงบ และภาพทรัพย์สินต่างๆที่ได้รับความเสียหาย เป็นต้น

ระดับที่3. ภาพข่าวอาชญากรรมที่มีระดับความรุนแรงปานกลาง

ได้แก่ ภาพข่าวอาชญากรรมที่แสดงให้เห็นถึงภาพเลือด ภาพสภาพศพที่ไม่มีเลือด หรือสภาพศพที่มีเลือดในลักษณะต่างๆ รวมไปถึงภาพเหยื่อผู้เคราะห์ร้ายที่ได้รับบาดเจ็บทั้งทางร่างกายและจิตใจ โดยภาพสภาพศพที่มีเลือดนั้น จะมีการใช้เทคนิคในการตกแต่งภาพข่าวที่น่าอุจาดตาทั้งหมด ซึ่งทำให้ไม่สามารถมองเห็นเลือดและศพได้ ทั้งนี้เพื่อปกปิดความสยดสยอง หรือความน่ากลัวของภาพข่าว

ระดับที่4. ภาพข่าวอาชญากรรมที่มีระดับความรุนแรงมาก

ได้แก่ ภาพข่าวอาชญากรรมที่แสดงให้เห็นถึงสภาพศพที่มีเลือดในลักษณะต่างๆ หรือภาพเหยื่อผู้เคราะห์ร้ายที่ได้รับบาดเจ็บทั้งทางร่างกายและจิตใจ โดยภาพข่าวนั้นๆ จะมีการใช้เทคนิคในการตกแต่งภาพ เช่น การแรเงา การคาดภาพ หรือการทำกราฟฟิก ในลักษณะต่างๆ เข้ามาประกอบแค่เพียงบางส่วนเท่านั้น หรืออาจมีการใช้เทคนิคในการตกแต่งภาพทั้งหมด แต่ว่าภาพข่าวดังกล่าวยังสามารถทำให้ผู้อ่านมองเห็นภาพความน่ากลัว ความสยดสยอง และเกิดความสะเทือนใจได้นอกจากนี้ยังรวมไปถึงภาพเหตุการณ์ที่กำลังเกิดขึ้น เช่น ภาพไฟกำลังไหม้เผาผลาญบ้านเรือน ภาพลมมรสุมพัดเรือชาวประมง เป็นต้น

ระดับที่5. ภาพข่าวอาชญากรรมที่มีระดับความรุนแรงมากที่สุด

ได้แก่ ภาพข่าวอาชญากรรมที่แสดงให้เห็นถึงสภาพศพที่มีเลือดในลักษณะต่างๆ หรือภาพเหยื่อผู้เคราะห์ร้ายที่ได้รับบาดเจ็บทั้งทางร่างกายและจิตใจ โดยภาพข่าวนั้นๆ จะไม่มีการใช้เทคนิคอื่นใด มาเสริมแต่งหรือปกปิดภาพข่าวดังกล่าว เพื่อตัดทอนความน่ากลัว ความสยดสยอง หรือความสะเทือนใจ

อย่างไรก็ดี ในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยสังเกตเห็นว่าในเรื่องระยะของภาพข่าว จะส่งผลต่อระดับความรุนแรงในภาพข่าว เช่น ระยะภาพใกล้ของภาพข่าวการฆาตกรรม จะแสดงให้เห็นรายละเอียดของภาพเหตุการณ์ได้ชัดเจนมากกว่าในระยะภาพไกล หรือระยะภาพปานกลาง นั่นก็แสดงให้เห็นว่าภาพข่าวการฆาตกรรมในระยะใกล้ น่าจะมีระดับความรุนแรงที่มากกว่าภาพข่าวการฆาตกรรมในระยะภาพไกล หรือระยะภาพปานกลาง ดังนั้น จึงเห็นว่าระยะของภาพจะมีส่วนสำคัญกับระดับความรุนแรงของภาพข่าว ทั้งนี้ ผู้วิจัยจะศึกษาระยะของภาพ โดยใช้เกณฑ์ของวรรณี สัจจกาญจน์ (2533:138) ซึ่งจำแนกระยะของภาพออกเป็น 5 ระยะ ดังนี้

1. ภาพไกลมาก (Extreme Long Shot)

หมายถึง ภาพที่แสดงให้เห็นในลักษณะภาพมุมกว้าง ทั้งนี้ เพื่อแสดงให้เห็นถึงอาณาบริเวณอันกว้างขวางของภาพ ภาพไกลมากจะทำให้มองเห็นสิ่งที่ถ่ายเต็มตัว แม้จะในลักษณะไกลลิบก็ตาม แต่ทั้งนี้ก็ยังสามารถมองเห็นทัศนียภาพรอบด้านของสิ่งที่ถ่ายด้วย

2. ภาพไกล (Long Shot / Full Shot / Establishing Shot)

หมายถึง ภาพที่แสดงให้เห็นรายละเอียดและส่วนประกอบของสิ่งที่ถ่ายในลักษณะมุมกว้างที่แคบกว่าภาพไกลมาก ขนาดภาพประเภทนี้จะเห็นรูปทรงของสิ่งที่ถ่าย (subject) เต็มตัว ถ้าเป็นบุคคลก็จะเห็นตั้งแต่ศีรษะจรดเท้า ซึ่งประมาณได้ว่าระยะใกล้สุดของภาพไกลนั้น จะเป็นระยะที่มองเห็นภาพคนเต็มตัวพอดีกับกรอบภาพ (Frame)

3. ภาพปานกลาง (Medium Shot / Two Shot)

หมายถึง ภาพที่มีขนาดอยู่ระหว่างภาพไกลกับภาพใกล้ ลักษณะภาพนี้จะสามารถมองเห็นบุคคลตั้งแต่เหนือหัวเข้าหรือเอวขึ้นมา นอกจากนี้ภาพปานกลางยังนิยมใช้ในการบันทึกภาพบุคคล 2 คน อยู่ร่วมในกรอบภาพเดียวกันที่เรียกว่า ภาพทูช็อต (Two Shot)

4. ภาพใกล้ (Close-Up Shot / Close Shot)

หมายถึง ภาพที่มีมุมรับภาพแคบ แต่สิ่งที่ถ่ายมีขนาดใหญ่เต็มกรอบภาพ ภาพใกล้เป็นขนาดภาพที่ทำให้ผู้ชมมีความรู้สึกใกล้ชิดกับสิ่งที่ถ่ายมากกว่าภาพอื่นๆ ขนาดของภาพใกล้จะมองเห็นบุคคลตั้งแต่ช่วงไหล่ขึ้นไป เช่น บริเวณส่วนศีรษะของบุคคลนั้น

5. ภาพใกล้มาก (Extreme Close-Up / Big Close-Up Shot)

หมายถึง ภาพที่บันทึกในระยะใกล้มากของบุคคลหรือวัตถุ เปรียบเสมือนนำสิ่งที่เห็นเป็นจุดเล็กๆมาขยายให้ใหญ่ขึ้นหลายเท่าตัว เช่น ถ้าเป็นใบหน้าของบุคคล ก็จะเป็นการบันทึกภาพส่วนใดส่วนหนึ่งของใบหน้า กล่าวคือ เห็นเฉพาะบางส่วนของใบหน้าเท่านั้น เช่น ตา หู จมูก ปาก

ในทำนองเดียวกัน ทั้งเนื้อหาความรุนแรงของภาพข่าว และระยะของภาพข่าว จะมีความสำคัญต่อระดับความรุนแรงในภาพข่าว ผู้วิจัยจึงมีการสร้างตัวแปรใหม่เพื่อใช้ในการศึกษา โดยเรียกตัวแปรใหม่นี้ว่า "ระดับความรุนแรงของภาพข่าว" ทั้งนี้ ระดับความรุนแรงของภาพข่าว คือ ค่าเฉลี่ยใหม่ที่เกิดขึ้นจากการคำนวณระหว่างเนื้อหาความรุนแรงของภาพข่าวมาถ่วงน้ำหนักกับระยะของภาพข่าว และใช้วิธีการคำนวณโดยใช้สูตร

$$(\text{เนื้อหาความรุนแรงของภาพข่าว} \times 0.5) + (\text{ระยะของภาพข่าว} \times 0.5) = \text{ระดับความรุนแรงของภาพข่าว}$$

สำหรับในงานวิจัยนี้ จะเรียกว่าตัวแปรใหม่ ที่เกิดจากเนื้อหาความรุนแรงของภาพที่มีการถ่วงน้ำหนักกับระยะของภาพข่าว ตลอดงานวิจัยนี้ว่า "ระดับความรุนแรงของภาพข่าว"

ตัวอย่างเช่น เนื้อหาความรุนแรงของภาพข่าวมีระดับความรุนแรงมาก (มีค่า = 4 คะแนน) และมีระยะภาพใกล้มาก (มีค่า = 5 คะแนน) จะมีระดับความรุนแรงของภาพข่าว (ค่าเฉลี่ยใหม่) ดังนี้ $(4 \times 0.5) + (5 \times 0.5) = 4.5$

- การทดสอบเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ความเที่ยงตรงและความเชื่อมั่นของแบบวิเคราะห์ภาพข่าว

ในการทดสอบหาความเที่ยงตรง (Validity) และความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบวิเคราะห์ภาพข่าว จะทำการทดสอบโดยการสุ่มตัวอย่างจากหนังสือพิมพ์ที่ใช้ในการศึกษาเป็นจำนวน A ชิ้น แล้วผู้วิจัยได้หาผู้วิเคราะห์รวม. จำนวน N คน ในที่นี้ N = 3 ซึ่งเป็นนิสิตปริญญาโท ภาควิชาวารสารสนเทศ มาร่วมลงรหัสจากหนังสือพิมพ์ที่สุ่มตัวอย่างแล้วทำการวิเคราะห์จำแนกเนื้อหาตามเกณฑ์ที่ได้กำหนดไว้ จากนั้นนำมาคำนวณตามหลักของ Holsti (1969 อ้างถึงใน Roger D. Wimmer และ Joseph R. Dominick : 1987) ดังนี้

สูตรหาค่าความเชื่อมั่น

$$R = \frac{N(C1,2,3...n)}{(C1+C2+C3...+Cn)}$$

เมื่อ R คือ ค่าสัมประสิทธิ์ความน่าเชื่อถือ

N คือ จำนวนผู้ลงรหัส

C1,C2,C3 คือ จำนวนครั้งที่ผู้ลงรหัสมีความเห็นเหมือนกัน

C1+C2+C3 ...+Cn คือ จำนวนครั้งรวมกันทั้งหมดของผู้ลงรหัสที่ทำการศึกษา

ทั้งนี้ ค่าที่ได้จากการคำนวณไม่ควรต่ำกว่า 0.75 จึงถือได้ว่ามีความเชื่อมั่น

สำหรับในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยและผู้ร่วมลงรหัสได้ทำการสุ่มตัวอย่างหนังสือพิมพ์จำนวน 9 ฉบับ ซึ่ฉบับละ 3 ฉบับ เพื่อทดสอบค่าสัมประสิทธิ์ความน่าเชื่อถือ ค่าที่ได้เท่ากับ 0.85

3. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จะใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS ทั้งนี้ ในการคำนวณ ผู้วิจัยได้กำหนดค่าเนื้อหาความรุนแรงของภาพข่าว และระยะของภาพข่าว เพื่อที่จะใช้ในการคำนวณ ดังนี้

ค่าเนื้อหาความรุนแรงของภาพข่าว :

ระดับความรุนแรงน้อยที่สุด	มีค่าเท่ากับ 1 คะแนน
ระดับความรุนแรงน้อย	มีค่าเท่ากับ 2 คะแนน
ระดับความรุนแรงปานกลาง	มีค่าเท่ากับ 3 คะแนน
ระดับความรุนแรงมาก	มีค่าเท่ากับ 4 คะแนน
ระดับความรุนแรงมากที่สุด	มีค่าเท่ากับ 5 คะแนน

ค่าระยะของภาพข่าว :

ระยะภาพไกลมาก	มีค่าเท่ากับ 1 คะแนน
ระยะภาพไกล	มีค่าเท่ากับ 2 คะแนน
ระยะภาพปานกลาง	มีค่าเท่ากับ 3 คะแนน
ระยะภาพใกล้	มีค่าเท่ากับ 4 คะแนน
ระยะภาพใกล้มาก	มีค่าเท่ากับ 5 คะแนน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์จะใช้สถิติเชิงพรรณนา โดยการหาค่าร้อยละ (%) ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ทั้งนี้ ในการหาค่าเฉลี่ยของเนื้อหาความรุนแรงของภาพข่าว และค่าเฉลี่ยระยะของภาพข่าว ผู้วิจัยได้กำหนดระดับค่าของความรุนแรงของภาพข่าว และระยะของภาพข่าวดังนี้

ค่าเฉลี่ยความรุนแรงของภาพข่าว :

1.00 - 1.79 = ระดับความรุนแรงน้อยที่สุด

1.80 - 2.59 = ระดับความรุนแรงน้อย

2.60 - 3.39 = ระดับความรุนแรงปานกลาง

3.40 - 4.19 = ระดับความรุนแรงมาก

4.20 - 5.00 = ระดับความรุนแรงมากที่สุด

ค่าเฉลี่ยของระยะภาพข่าว :

1.00 - 1.79 = ระยะภาพไกลมาก

1.80 - 2.59 = ระยะภาพไกล

2.60 - 3.39 = ระยะภาพปานกลาง

3.40 - 4.19 = ระยะภาพใกล้

4.20 - 5.00 = ระยะภาพใกล้มาก

ลักษณะที่ 2 : การสัมภาษณ์ ผู้สื่อข่าว ช่างภาพ หัวหน้าช่างภาพ หัวหน้าข่าว และบรรณาธิการข่าว เกี่ยวกับแนวทางและปัจจัยที่มีอิทธิพลในการคัดเลือกภาพข่าวอาชญากรรมที่มีเนื้อหาความรุนแรง (Depth Interview)

1. กำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 การกำหนดประชากร

ในการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกครั้งนี้ ประชากรที่จะทำการศึกษา ได้แก่ ผู้ที่ทำหน้าที่ในการคัดเลือกภาพข่าวอาชญากรรมที่มีเนื้อหาความรุนแรง เพื่อใช้ตีพิมพ์ลงในหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์รายวัน 3 ชื่อฉบับ ซึ่งกลุ่มตัวอย่างในครั้งนี้มีจำนวนทั้งสิ้น 19 คน ได้แก่ ผู้สื่อข่าว ช่างภาพ หัวหน้าช่างภาพ หัวหน้าข่าว และบรรณาธิการข่าว โดยจำแนกออกเป็นแต่ละชื่อฉบับ ดังนี้

1. หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ จำนวน 6 คน
2. หนังสือพิมพ์เดลินิวส์ จำนวน 7 คน
3. หนังสือพิมพ์ข่าวสด จำนวน 6 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ได้ ใช้แบบสัมภาษณ์ที่สร้างขึ้น เพื่อรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องแนวทางและปัจจัยในการคัดเลือกภาพข่าวอาชญากรรมที่มีเนื้อหาความรุนแรง

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

แบบสัมภาษณ์ที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ประกอบด้วย 4 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพส่วนตัวของผู้ให้สัมภาษณ์ ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา สาขาวิชาที่เรียน ตำแหน่งงานในปัจจุบัน ระยะเวลาที่ทำงานในตำแหน่งปัจจุบัน ประสบการณ์ในการคัดเลือกภาพข่าว และการอบรมทางด้านหนังสือพิมพ์ โดยใช้คำถามแบบเลือกตอบจากหลายตัวเลือก (Multiple - Choice) และคำถามแบบเติมคำ (Fill - in - the - blank) มีจำนวนทั้งสิ้น 9 ข้อ

ส่วนที่ 2 เป็นแบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับแนวทางการพิจารณาคัดเลือกภาพข่าวอาชญากรรมที่มีเนื้อหาความรุนแรง เพื่อนำตีพิมพ์ลงในหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์ในขอบเขตของภาพข่าวที่ทำการศึกษา 5 ประเภท โดยใช้คำถามแบบให้ตอบอย่างอิสระ (Open - ended question) มีจำนวนทั้งสิ้น 4 ข้อ ได้แก่

1. ลักษณะ “ความรุนแรง” ในภาพข่าวอาชญากรรมที่มีเนื้อหาความรุนแรง 5 ประเภท ที่ทำการศึกษา และเกณฑ์ที่ใช้บ่งชี้ความรุนแรงในภาพข่าว

2. แนวทางทั่วไปในการคัดเลือกภาพข่าวอาชญากรรมที่มีเนื้อหาความรุนแรง เพื่อใช้ตีพิมพ์ลงในหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์ที่ท่านสังกัด

3. การคำนึงถึงเรื่องผลกระทบต่างๆ ทั้งผลกระทบในระยะสั้นและผลกระทบในระยะยาว เช่น เกิดการเลียนแบบ หรือเกิดการเรียนรู้ เกิดความซาซึนขึ้นในจิตใจ หรือเกิดการปลุกฝังในเรื่องของความรุนแรงกับผู้อ่าน จากการคัดเลือกและนำเสนอภาพข่าวอาชญากรรมนั้น

4. การคำนึงถึงผลกระทบทางด้านจิตใจที่เกิดขึ้นกับเหยื่อผู้เคราะห์ร้าย หรือบรรดาญาติพี่น้องของเหยื่อ จากการนำเสนอภาพข่าวอาชญากรรมนั้น

ส่วนที่3 การสร้างกรณีศึกษา (Cases Study) เพื่อทดสอบดูความสอดคล้องระหว่างแนวทางและลักษณะของภาพข่าวที่ผู้คัดเลือกภาพข่าวคัดเลือกในแต่ละกรณีว่ามีความสอดคล้องกับแนวทางในการคัดเลือกภาพข่าวอาชญากรรมที่ให้สัมภาษณ์หรือไม่ มีจำนวนทั้งสิ้น 5 กรณี ซึ่งในแต่ละกรณีจะเป็นข่าวเหตุการณ์ที่ถูกสมมติขึ้น และในส่วนภาพข่าวที่ใช้ในแต่ละกรณีศึกษา จะเป็นภาพข่าวที่นำมาจากหนังสือพิมพ์ที่มีการนำเสนอข่าวทางด้านอาชญากรรม ซึ่งแต่ละภาพจะเป็นภาพเหตุการณ์ที่คล้ายคลึงกับกรณีสถานการณ์ข่าว ทั้งนี้ เนื้อหาความรุนแรงในแต่ละภาพข่าวที่ปรากฏเป็นกรณีศึกษาในแต่ละกรณี จะแสดงระดับของความรุนแรงในภาพมาก - น้อยแตกต่างกันไป โดยระดับของความรุนแรงในภาพข่าวถูกกำหนดไว้ 5 ระดับ ตามเกณฑ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ภาพข่าว ผู้วิจัยใช้วิธีการให้จัดลำดับภาพข่าวที่เห็นว่ามีความเหมาะสมกับกรณีข่าวเหตุการณ์นั้นๆ ตั้งแต่อันดับที่1 - อันดับที่5

- ทั้งนี้
- อันดับ1 หมายถึง ภาพข่าวที่มีความเหมาะสมมากที่สุด
 - อันดับ2 หมายถึง ภาพข่าวที่มีความเหมาะสมมาก
 - อันดับ3 หมายถึง ภาพข่าวที่มีความเหมาะสมปานกลาง
 - อันดับ4 หมายถึง ภาพข่าวที่มีความเหมาะสมน้อย
 - อันดับ5 หมายถึง ภาพข่าวที่มีความเหมาะสมน้อยที่สุด

นอกจากนี้ ยังใช้คำถามแบบให้ตอบอย่างอิสระ (Open - ended question) เพื่อให้ผู้คัดเลือกได้แสดงทัศนะเกี่ยวกับการคัดเลือกภาพข่าวอาชญากรรมจากกรณีศึกษานั้น

- ภาพกรณีศึกษาการคัดเลือกภาพข่าวอาชญากรรมที่มีเนื้อหาความรุนแรง

1. กรณีการคัดเลือกภาพข่าวการฆาตกรรม

กรณีที่ 1 : เป็นข่าวเหตุการณ์ที่ถูกดัดแปลงขึ้นมาจากข่าว "ถล่มนายกเทศมนตรี" จากหนังสือพิมพ์เดลินิวส์ ฉบับวันพฤหัสบดีที่ 10 กรกฎาคม 2540 เพื่อใช้แทนสถานการณ์ข่าวการฆาตกรรม โดยใช้ภาพข่าวแทนในเหตุการณ์ข่าวดัดแปลง ดังนี้

- ระดับความรุนแรงน้อยที่สุด ได้แก่ ภาพข่าวที่ 1 จากเหตุการณ์ "ตรวจจสอบ" จากหนังสือพิมพ์เดลินิวส์ ฉบับวันอังคารที่ 25 สิงหาคม 2541

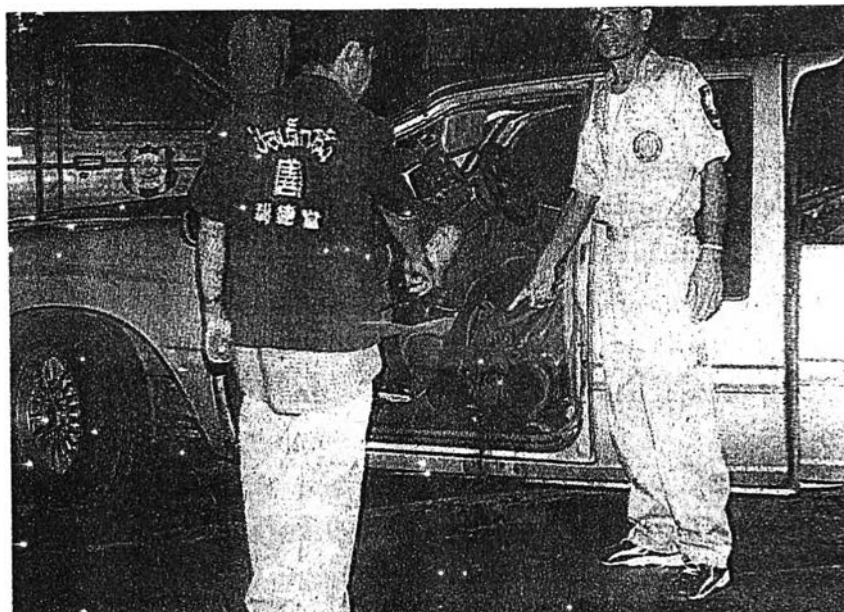
- ระดับความรุนแรงน้อย ได้แก่ ภาพข่าวที่ 5 จากเหตุการณ์ "น้อยใจ"
จากหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ฉบับวันอังคารที่ 1 กันยายน 2541

- ระดับความรุนแรงปานกลาง ได้แก่ ภาพข่าวที่ 2 จากเหตุการณ์ "ฆ่าหมอ"
จากหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ฉบับวันศุกร์ที่ 9 พฤศจิกายน 2540

- ระดับความรุนแรงมาก ได้แก่ ภาพข่าวที่ 3 จากเหตุการณ์ "ดับคาที"
จากหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ฉบับวันอังคารที่ 1 กันยายน 2541

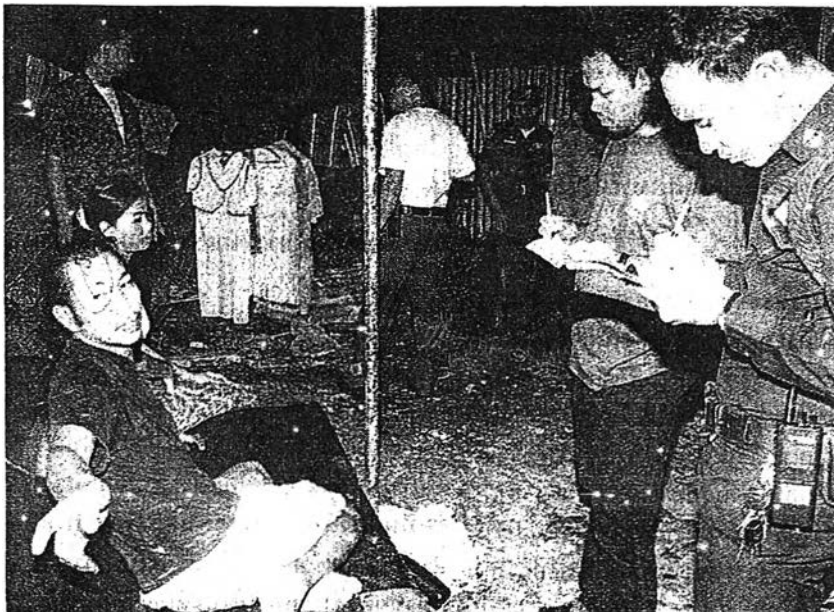
- ระดับความรุนแรงมากที่สุด ได้แก่ ภาพข่าวที่ 4 จากเหตุการณ์
"ถล่มนายกเทศมนตรี" จากหนังสือพิมพ์เดลินิวส์ ฉบับวันพฤหัสบดีที่ 10 กรกฎาคม 2540

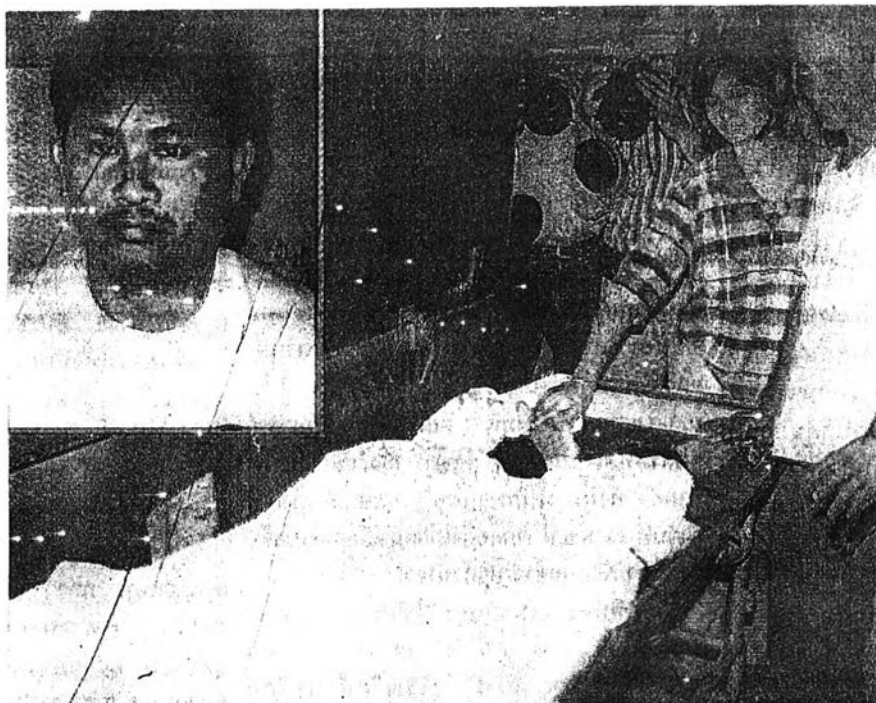
2. กรณีการคัดเลือกภาพข่าวการประทุษร้ายต่อร่างกายและทรัพย์สิน

กรณีที่ 2 : เป็นข่าวเหตุการณ์ที่ถูกดัดแปลงขึ้นมาจากข่าว "ฆ่าโหด" จากหนังสือพิมพ์สยามรัฐ ฉบับวันพฤหัสบดีที่ 10 กันยายน 2540 เพื่อใช้แทนสถานการณ์ข่าวการประทุษร้ายต่อร่างกายและทรัพย์สิน โดยใช้ภาพข่าวแทนในเหตุการณ์ข่าวดัดแปลง ดังนี้

- ระดับความรุนแรงน้อยที่สุด ได้แก่ ภาพข่าวที่ 3 จากเหตุการณ์ "เหยื่อโจร" จากหนังสือพิมพ์เดลินิวส์ ฉบับวันอังคารที่ 21 กรกฎาคม 2541

- ระดับความรุนแรงน้อย ได้แก่ ภาพข่าวที่ 2 จากเหตุการณ์ "น้อยใจ"
จากหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ฉบับวันอังคารที่ 1 กันยายน 2541

- ระดับความรุนแรงปานกลาง ได้แก่ ภาพข่าวที่ 1 จากเหตุการณ์ "ฆ่ากันเอง"
จากหนังสือพิมพ์เดลินิวส์ ฉบับวันจันทร์ที่ 23 พฤศจิกายน 2541

- ระดับความรุนแรงมาก ได้แก่ ภาพข่าวที่ 4 จากเหตุการณ์ "หวาดระแวง"
จากหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ฉบับวันจันทร์ที่ 17 สิงหาคม 2541

- ระดับความรุนแรงมากที่สุด ได้แก่ ภาพข่าวที่ 5 จากเหตุการณ์ "วิสามันญ"
จากหนังสือพิมพ์เดลินิวส์ ฉบับพุธที่ 14 ตุลาคม 2541

3. กรณีการคัดเลือกภาพข่าวการล้วงละเมิดทางเพศ หรือการข่มขืนกระทำชำเรา

กรณีที่3 : เป็นข่าวเหตุการณ์ที่ถูกดัดแปลงขึ้นมาจากข่าว "ฆ่าเปลือยโหด" จากหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ฉบับวันเสาร์ที่ 31 มกราคม 2541 เพื่อใช้แทนสถานการณ์ข่าวการล้วงละเมิดทางเพศหรือการข่มขืนกระทำชำเรา โดยใช้ภาพข่าวแทนในเหตุการณ์ข่าวดัดแปลง ดังนี้

- ระดับความรุนแรงน้อยที่สุด ได้แก่ ภาพข่าวที่2 จากเหตุการณ์ "ไอ้โหด" จากหนังสือพิมพ์เดลินิวส์ ฉบับวันเสาร์ที่ 31 มกราคม 2541

- ระดับความรุนแรงน้อย ได้แก่ ภาพข่าวที่ 5 จากเหตุการณ์ "ชนคพ"
จากหนังสือพิมพ์ข่าวสด ฉบับวันพุธที่ 18 มิถุนายน 2540

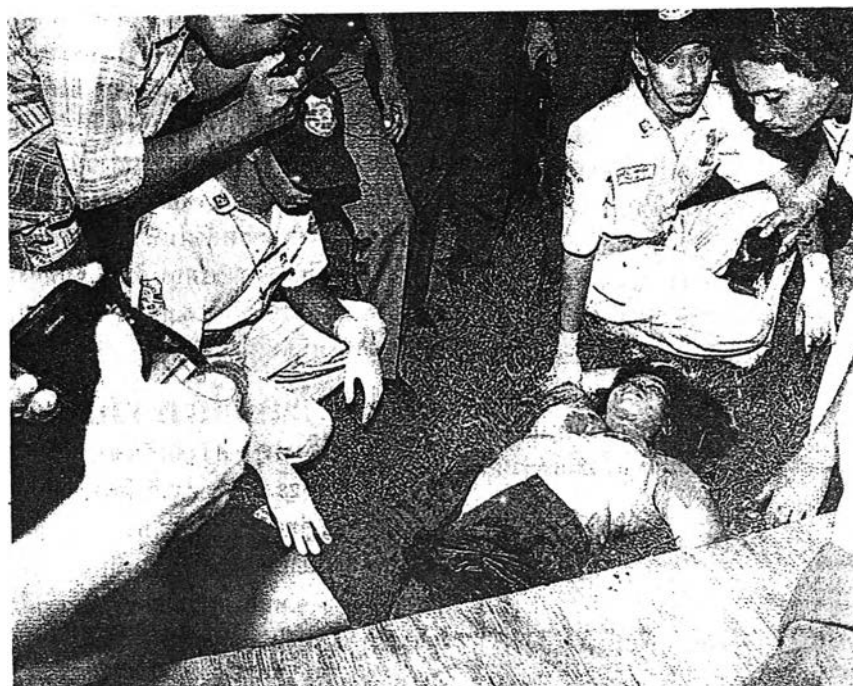
- ระดับความรุนแรงปานกลาง ได้แก่ ภาพข่าวที่ 1 จากเหตุการณ์ "ฆ่าเปลือยโหด"
จากหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ฉบับวันเสาร์ที่ 31 มกราคม 2541

- ระดับความรุนแรงมาก ได้แก่ ภาพข่าวที่ 4 จากเหตุการณ์ “แทงโหด” จากหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ฉบับวันเสาร์ที่ 25 กรกฎาคม 2541

- ระดับความรุนแรงมากที่สุด ได้แก่ ภาพข่าวที่ 3 จากเหตุการณ์ “ฆ่าเปเลื่อย” จากหนังสือพิมพ์เดลินิวส์ ฉบับวันเสาร์ที่ 25 กรกฎาคม 2541

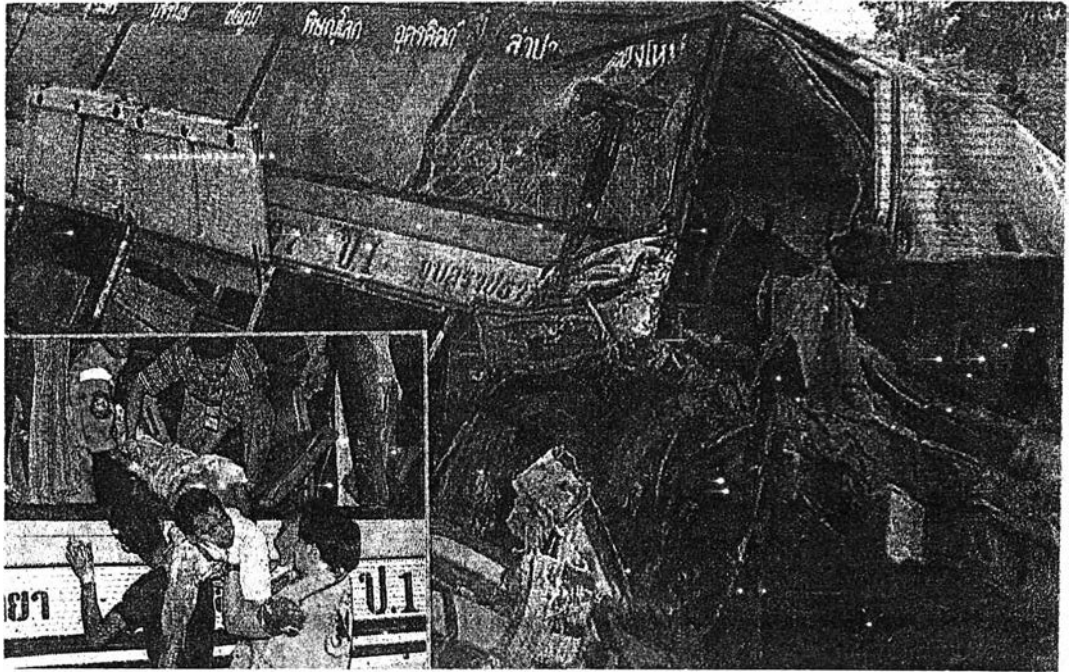
4. กรณีการคัดเลือกภาพข่าวอุบัติเหตุ

กรณีที่ 4 : เป็นเหตุการณ์ข่าวที่ถูกดัดแปลงขึ้นมาจากข่าว "ทิวรรณก" จากหนังสือพิมพ์เดลินิวส์ ฉบับวันศุกร์ที่ 4 ธันวาคม 2541 เพื่อใช้แทนสถานการณ์ข่าวอุบัติเหตุ โดยใช้ภาพข่าวแทนเหตุการณ์ข่าวดัดแปลง ดังนี้

- ระดับความรุนแรงน้อยที่สุด ได้แก่ ภาพข่าวที่ 4 จากเหตุการณ์ "พันคุก" จากหนังสือพิมพ์เดลินิวส์ ฉบับวันพุธที่ 23 กันยายน 2541

- ระดับความรุนแรงน้อย ได้แก่ ภาพข่าวที่3 จากเหตุการณ์ "ทิวร่นรก"
จากหนังสือพิมพ์เดลินิวส์ ฉบับวันพุธที่ 26 พฤศจิกายน 2540

- ระดับความรุนแรงปานกลาง ได้แก่ ภาพข่าวที่1 จากเหตุการณ์ "ทิวร่นรก"
จากหนังสือพิมพ์เดลินิวส์ ฉบับวันศุกร์ที่ 4 ธันวาคม 2541

- ระดับความรุนแรงมาก ได้แก่ ภาพข่าวที่ 2 จากเหตุการณ์ "ชิงสยอง"
จากหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ฉบับวันอาทิตย์ ที่ 13 ธันวาคม 2541

- ระดับความรุนแรงมากที่สุด ได้แก่ ภาพข่าวที่ 5 จากเหตุการณ์ "ศพเกลื่อน"
จากหนังสือพิมพ์เดลินิวส์ ฉบับวันอังคารที่ 26 พฤศจิกายน 2541

5. กรณีการคัดเลือกภาพข่าวภัยพิบัติ

กรณีที่ 5 : เป็นเหตุการณ์ข่าวที่ถูกดัดแปลงขึ้นมาจากข่าว "เพลิงรับอรุณ" จากหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ฉบับวันอังคารที่ 7 ธันวาคม 2540 เพื่อใช้แทนสถานการณ์ข่าวภัยพิบัติ โดยใช้ภาพข่าวแทนในเหตุการณ์ข่าวดัดแปลง ดังนี้

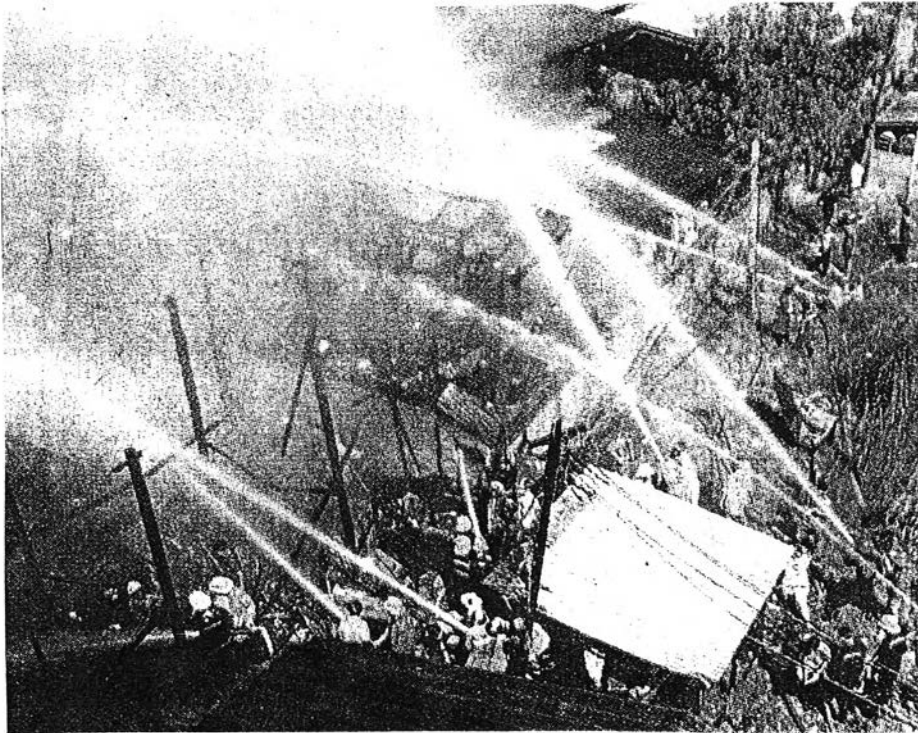
- ระดับความรุนแรงน้อยที่สุด ได้แก่ ภาพข่าวที่ 1 จากเหตุการณ์ "водวาย" จากหนังสือพิมพ์สยามรัฐ ฉบับวันอาทิตย์ที่ 13 กรกฎาคม 2540

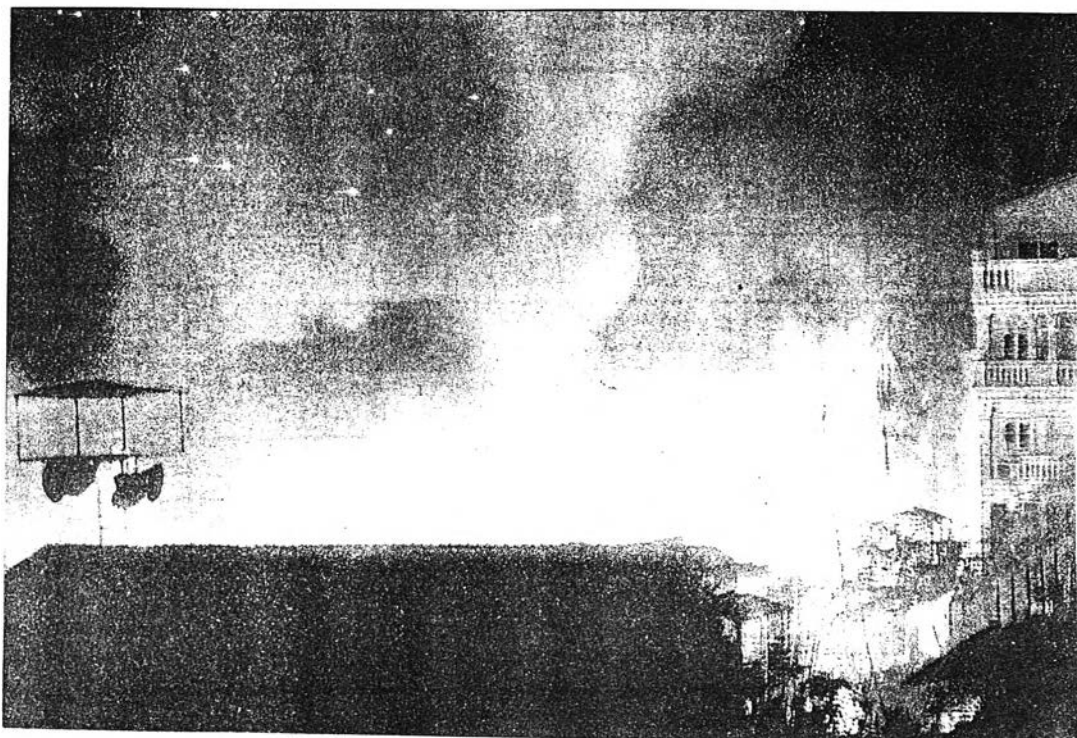
- ระดับความรุนแรงน้อย ได้แก่ ภาพข่าวที่ 5 จากเหตุการณ์ "แต่นี้เอง" จากหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ฉบับวันพฤหัสบดีที่ 4 มิถุนายน 2541

- ระดับความรุนแรงปานกลาง ได้แก่ ภาพข่าวที่4 จากเหตุการณ์ "สูญเสีย"
จากหนังสือพิมพ์สยามรัฐ ฉบับวันเสาร์ที่ 6 ธันวาคม 2540

- ระดับความรุนแรงมาก ได้แก่ ภาพข่าวที่3 จากเหตุการณ์ "ไฟไหม้"
จากหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ฉบับวันจันทร์ ที่ 2 กุมภาพันธ์ 2541

- ระดับความรุนแรงมากที่สุด ได้แก่ ภาพข่าวที่ 2 จากเหตุการณ์ "ตอตะโก" จากหนังสือพิมพ์สยามรัฐ ฉบับวันอาทิตย์ที่ 13 กรกฎาคม 2540

ส่วนที่ 4 เป็นการสัมภาษณ์ในเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลในการคัดเลือกภาพข่าวอาชญากรรมที่มีเนื้อหาความรุนแรง โดยใช้คำถามแบบมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ (Rating Scales) เข้ามาช่วยในการเก็บข้อมูล

ทั้งนี้	ระดับน้อยที่สุด	มีค่าเท่ากับ 1 คะแนน
	ระดับน้อย	มีค่าเท่ากับ 2 คะแนน
	ระดับปานกลาง	มีค่าเท่ากับ 3 คะแนน
	ระดับมาก	มีค่าเท่ากับ 4 คะแนน
	ระดับมากที่สุด	มีค่าเท่ากับ 5 คะแนน

การวิจัยในช่วงดังกล่าวนี้ จะศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลในการคัดเลือกภาพข่าว จำนวนทั้งสิ้น 12 ปัจจัย ได้แก่

1. ปัจจัยทางด้านส่วนบุคคลของผู้คัดเลือกภาพข่าวอาชญากรรม
 - 1.1 ความสนใจส่วนตัวที่มีต่อภาพข่าวนั้นๆ
 - 1.2 ความคาดหวังรางวัลทางด้านภาพข่าวอาชญากรรมดีเด่น
2. ปัจจัยทางการปฏิบัติงานคัดเลือกภาพข่าว
 - 2.1 ทัศนคติร่วมหรือความคิดเห็นร่วมกันของคนในกองบรรณาธิการ
 - 2.2 นโยบายขององค์กรหนังสือพิมพ์
 - 2.3 ข้อจำกัดในเรื่องของเวลา
 - 2.4 การตอบสนองของความต้องการของผู้อ่าน
3. ปัจจัยทางด้านสภาวะการแข่งขันทางสื่อมวลชน
 - 3.1 การแข่งขันกับหนังสือพิมพ์ฉบับอื่นๆ ในกลุ่มประเภทเดียวกัน
 - 3.2 การแข่งขันกับสื่อมวลชนประเภทอื่น
4. ปัจจัยทางด้านเป้าหมายในการดำเนินงานของหนังสือพิมพ์
 - 4.1 การมุ่งหวังผลกำไร/การแสวงหาผลประโยชน์ทางธุรกิจ
5. ปัจจัยทางด้านแรงกดดันในการปฏิบัติงานคัดเลือกภาพข่าว
 - 5.1 แรงกดดันจากเจ้าของหนังสือพิมพ์ หรือนายทุนเข้ามาท้วงท้วงหน้าที
 - 5.2 แรงกดดันจากผู้ลงโฆษณาเข้ามาท้วงท้วงหน้าที
6. ปัจจัยทางด้านมาตรการและกลไกในการควบคุมการปฏิบัติงาน
 - 6.1 การละเลยข้อกำหนดของกฎหมายและหลักจรรยาบรรณ

4. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์

จากข้อมูลในแบบสัมภาษณ์ 4 ส่วน นำข้อมูลมาวิเคราะห์ด้วยวิธีการทางสถิติ ดังนี้

ส่วนที่ 1 : ข้อมูลทางด้านสถานภาพส่วนบุคคลของผู้ให้สัมภาษณ์ ใช้สถิติเชิงพรรณนา โดยทำการหาค่าร้อยละ (%)

ส่วนที่ 2 : ข้อมูลที่เป็นคำสัมภาษณ์เกี่ยวกับแนวทางในการพิจารณาคัดเลือกภาพข่าวอาชญากรรมที่ปรากฏเนื้อหาความรุนแรง ใช้สถิติเชิงพรรณนา โดยทำการหาค่าร้อยละ (%) และใช้วิธีการเรียงเรียงข้อมูล จำแนกเป็นประเด็นต่างๆ จากนั้นทำการวิเคราะห์ โดยใช้วิธีการพรรณนาในการอธิบายข้อมูลที่ศึกษา

ส่วนที่ 3 : ข้อมูลที่เป็นกรณีศึกษาการคัดเลือกภาพข่าว โดยให้มีการจัดลำดับภาพข่าวที่จะคัดเลือกรับ จะวิเคราะห์ด้วยการแจกแจงความถี่ โดยการหาค่าร้อยละ (%) และค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนคำถามในส่วนที่ให้ตอบอย่างอิสระ จะใช้วิธีการเรียงเรียงข้อมูล จำแนกเป็นประเด็นและสรุปประเด็นต่างๆ จากนั้นวิเคราะห์ประเด็นเหล่านี้ โดยการหาค่าร้อยละ (%) และค่าเฉลี่ย (\bar{X})

ส่วนที่ 4 : ข้อมูลที่เป็นคำตอบเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลในการคัดเลือกภาพข่าว โดยให้มีการประเมินค่าแบบ 5 ระดับ จะวิเคราะห์ด้วยการหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และในส่วนที่เป็นคำสัมภาษณ์จะใช้วิธีการเรียงเรียงข้อมูล จำแนกเป็นประเด็นต่างๆ จากนั้นวิเคราะห์ประเด็นเหล่านี้ โดยใช้วิธีการพรรณนาในการอธิบายข้อมูลที่ศึกษา